

Vanaf 1500 vinden we sporen van een familie Caters in de archieven van het dorp Ittervoort. Dit was een van de zes dorpen van het Soevereine Vorstendom Thorn. (Het witte stadje Thorn bevindt zich op een tiental kilometer ten Noorden van Maaseik op Nederlands grondgebied.) Thorn dankte zijn ontstaan aan de stichting van een benedictinessen abdij in het laatste kwart van de 10e eeuw. De stichters waren graaf Ansfried en zijn echtgenote Hereswint. De abdij groeide uit tot een rijk wereldlijk stift voor dames van hoge adel, die werden bijgestaan door kanunniken. Aan het hoofd stond de vorstin-abdis, die in het toenmalige Duitse keizerrijk een bevoorrechte positie innam en zitting had in de Rijksdag. In 1568 verwierf een molenaar, lid van de familie Caters, van het kapittel van Thorn de concessie over een wind- en een watermolen.

Het eerste familielid dat er het plattelandsleven verliet was Laurent Caters (°1632-†1690). In 1672 ging hij in Maaseik wonen. Hij ontving er het burgerschap en oefende het beroep uit van graanhandelaar. Tegelijk bekleedde hij gedurende vijfentwintig jaar het ambt van postmeester van deze stad.

Zijn zoon Johannes Caters (°1672-†1748) volgde zijn vader in Maaseik als postmeester op. Hij was er tevens notaris van 1698 tot 1710. Tijdens de Spaanse Successie-oorlog (1701-1714) was hij algemeen thesaurier van de troepen van Pruisen en Wurtemberg. Jean verliet in 1710 met vrouw en kinderen Maaseik en vestigde zich in Doornik. Hij werd er ontvanger van het bisdom evenals van de stedelijke hulp- en subsidiefondsen. Hij was er ook bankier en opende met twee van zijn zonen een handels-

BEKNOPTE GENEALOGIE FAMILIE DE CATERS

“Wat en waar het leven ons ook brengt, het begint en eindigt bij de familie.”

Anthony Brandt

kantoor in Cadix voor de invoer in Vlaanderen van goederen en metalen afkomstig uit Zuid Amerika en Spanje. Bij zijn overlijden had hij veertien kinderen en liet een enorm erfgoed na.

ADELLIJKE TITEL

Zijn oudste zoon Guillaume Ernest de Caters (°1703-†1787), Heer van Cadnel en Hemsrode, werd op 22 januari 1735 in de adel verheven door keizer Karel VI van Oostenrijk (°1685-†1740). Hij bleef zijn ambt van groothandelaar uitoefenen en was officieel leverancier van het Hollands leger dat in Doornik zijn garnizoen had. In 1756 stond de Doornikse Koninklijke en Keizerlijke Manufactuur van Porselein op het punt zijn activiteiten stop te zetten bij gebrek aan fondsen. Op verzoek van de magistratuur van de stad bracht Guillaume 20.000 florijnen baar geld in en verwierf een participatie van een derde in het kapitaal van de fabriek.

Jean Pierre Ernest de Caters (°1735-†1785), oudste zoon van Guillaume, trouwde met Jeanne-Marie d’Henssens uit Antwerpen en verhuisde in 1764 naar die stad. Zijn vijf kinderen werden er geboren. Hij kocht in 1764 het ‘Kattenberg domein’ in ’s-Gravenwezel.

Zijn tweede zoon Charles Marie Joseph (°1767-†1820) volgde hem daar op. Charles trouwde in 1810 in Gent met Isabelle Colette Ghislaine de Potter (°1776-†1855). Hun dochter Mathilde Marie Charlotte Ghislaine (°1814-†1897) bleef ongehuwd. Zij droeg het kasteeldomein Kattenhof testamentair over aan Pierre de Caters, achterkleinzoon van haar vaders broer Pierre Joseph.

Pierre Joseph de Caters (°1769-†1861), derde zoon van Jean Pierre, was burgemeester van Berchem, bankier en in 1843 eerste voorzitter van de Antwerpse Maatschappij voor Zoölogie. Hij was ook lid van talrijke beheerraden van Antwerpse maatschappijen. In 1857 verleende koning Leopold I hem de titel

De familie Pierre de Caters op het bordes van 'Het Kattenhof'. (vlnr. Pierre baron de Caters, zijn echtgenote Axeline de Bosschaert en de kinderen René, Charles en Simone.

van baron, overdraagbaar aan de eerstgeborene in mannelijk lijn. Hij was de overgrootvader van Pierre de Caters.

Ook de vierde zoon Guillaume André de Caters (°1773-†1859) kende een indrukwekkende loopbaan. Hij bekleedde hoge militaire en openbare functies, namelijk in 1813 kolonel-commandant van het 2e regiment in Antwerpen, daarna lid van de Tweede Kamer (1815-1818) en van de Staten Generaal (1818-1819), gouverneur ad interim van de provincie Antwerpen. Hij was de laatste Antwerpse burgemeester onder het Hollandse Bewind (1828-1830).

De zoon van baron Pierre Joseph, baron Constantin (°1811-†1884) was voorzitter van de Provinciale Landbouwcommissie, van de Koninklijke Maatschappij voor Zoölogie en van de Koninklijke Landbouwmaatschappij. Hij huwde Emilie van den Berghe (°1817-†1880) in 1838.

Hun oudste zoon baron Amédée (°1839-†1899) was voorzitter van de handelsrechtbank van Antwerpen, beheerder van het Suezkanaal, consul van Mecklemburg-Strelitz. Hij trouwde in 1868 met Berthe de Caix de Saint-Aymour (°1846-†1924). Het echtpaar had twee zonen. De oudste, baron Enguerrand (°1870-†1901) dokter in de rechten en in morele en historische wetenschappen, was consul van België in Buenos Aires. Hij huwde in 1896 met barones Ida de Macar (°1872-†1929). Na zijn vroegtijdig en kinderloos overlijden ging de titel van baron naar zijn jongere broer Pierre de Caters (°1875-†1944). Pierre trouwde in 1898 met Charlotte Emilie Axeline Catherine de Bosschaert (°1872-†1960). Het echtpaar kreeg vier kinderen: baron Charles (°1899-†1989), Amédée (°1900-†1900), Simone (°1901-†1980) en René (°1904-†2001).

Baron Charles de Caters huwde in 1931 Marie-Louise de Biourge (°1903-†1996) en kreeg eveneens vier kinderen: baron Alain (°1932), Guy (°1933), Diane (°1934) en Philippe (°1939).

Guy de Caters deed en doet al tientallen jaren onderzoekwerk naar zijn grootvader en bezit een rijk foto- en documentenarchief.

En dit archief is de inspiratiebron van "Een bewogen leven", het boek dat aan zijn grootvader is gewijd.